

РЕШЕНИЕ

№ 4610

гр. София, 09.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 22.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

като разгледа дело номер **11608** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118, ал. 2 от КСО, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на В. Л. А. срещу Решение № 35 от 05.07.2019 г., на управителя на НОИ С.-град, с което са потвърдени Разпореждания № [ЕГН]/15.04.2019 г. и Разпореждане № [ЕГН]/17.05.2019 г., издадени от длъжностно лице в дирекция „Европейски регламенти и международни договори“ при ТП на НОИ С.-град.

В жалбата е посочено, че оспореното решение, както и потвърдените с него разпореждания са незаконосъобразни. Моли се те да бъдат отменени.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява.

Ответникът – управителят на НОИ – в съдебно заседание се представлява от юрист С., която моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна.

С вх. № 2213-50-2733/30.06.2017 г. от испанската осигурителна институция са постъпили следните формуляри Е 202 ES /Проучване на молба за пенсия за старост/, в който като дата на заявлението за отпускане на пенсия за старост по българското законодателство е посочено 05.06-2017 г., Е 205 ES /Удостоверение за осигурителни периоди в Испания/, с удостоверен стаж в Испания до 02.04.2017 г. за право и размер на пенсията – 14 г. 10 м. и 29 дни., и 207 ES /Осигурителна история на осигуреното лице/.

С писмо изх. № 2213-50-2733#1/01.08.2017 г. жалбоподателят е уведомен, че в двумесечен срок от получаването на писмото следва да представи всички необходими документи, удостоверяващи българския му осигурителен стаж и доход или техни заверени от испанската осигурителна институция копия, както и удостоверение

образец УП-2 за брутно трудово възнаграждение или осигурителен доход, върху който са внесени осигурителни вноски за три последователни години от последните 15 години осигурителен стаж, положен в България, по негов избор преди 1997 г. Писмото се е върнало като неполучено.

С вх. № 2213-50-2733#3/10.10.2017 г. от испанската осигурителна институция е постъпил нов формуляр 205 ES с удостоверен испански осигурителен стаж за право и за размер на пенсията от 02.09.2017 г., с продължителност 15 г. 03 м. 27 дни.

С вх. № 1019-50-625/27.10.2017 г. лицето е представило удостоверение образец УП-2, изх. № 22/08.06.2017 г. и удостоверение образец УП-3, изх. № ДА-01-158/23.06.2017 г., издадени от ЦСМ – П..

С писмо изх. № 2213-50-2733#4/18.12.2017 г. до ЦСМ – П., с копие до лицето, с оглед констатиране нередовности в цитираните удостоверения, е изисквана проверка в разплащателните ведомости.

С вх. № 2213-50-2733/04.01.2018 г. от ЦСМ – П. са постъпили УП-2 с изх. № 40/28.12.2017 г. и УП-3 с изх. № 41/28.12.2017 г.

С вх. № 2213-50-2733#6/05.06.2018 г. жалбоподателят е представил 3 бр. удостоверения образец УП-3 (изх. № 20/01.06.2018 г., изх. № 16/28.05.2018 г., изх. № 541/29.05.2018 г.), трудова книжка, издадена на 14.10.1987 г. и военна книжка.

С вх. № 2213-50-2733#7/24.07.2018 г. жалбоподателят е представил удостоверение образец УП-13, изх. № 5508-10-839/13.07.2018 г., издадено от ТП на НОИ-Л..

С Разпореждане с изх. № 2213-50-2733#8/17.08.2018 г. на жалбоподателя, считано от 02.06.2018 г. е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж по чл. 68, ал. 3 от КСО, като е зачетен 12 г. 03 м. 19 д. български осигурителен стаж от втора категория труд и 05 г. 08 м. 00 д. – трета категория труд. Общо превърнат към трета категория труд българският осигурителен стаж е 21 г. 00 м. 16 д. Предвид представеното на 24.07.2018 г. удостоверение образец УП 13 за стажа, който не е взет предвид с първото разпореждане, е издадено второ такова с изх. № 2213-50-2733#12/04.10.2018 г., като пенсията на лицето е изменена от датата на отпускането ѝ и са зачетени 12 г. 03 м. 16 д осигурителен стаж от втора категория труд и 07 г. 03 м. 24 д. – от трета категория труд. превърнат към трета категория труд българският осигурителен стаж е 22 г. 08 м. и 10 д.

Издаденото разпореждане е оспорено по административен ред.

С вх. № 2213-50-2733#9/03.10.2018 г. от испанската осигурителна институция е постъпил формуляр E211 ES /Обобщение на решенията/. От същия е видно, че испанската пенсия е отпусната от 03.09.2017 г.

С вх. № 1029-50-28822/06.11.2018 г. жалбоподателят е представил удостоверение образец УП-3, изх. № 181/19.07.2018 г., издадено от [фирма] и удостоверение, изх. № 5507-10.1313/19.09.2018 г., издадено от ТП на НОИ-Л..

С Разпореждане изх. № 1029-50-28822#1/15.11.2018 г. са отменени Разпореждане с изх. № 2213-50-2733#8/17.08.2018 г. и Разпореждане с изх. № 2213-50-2733#12/04.10.2018 г. на жалбоподателя, считано от 05.06.2017 г. е /датата на подаване на заявлението в испанската институция/ е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68, ал. 1-2 от КСО. зачетен е български осигурителен стаж от втора категория труд 12 г. 07 м. 29 д. и 09 г. 06 м. 02 д. – трета категория труд. Превърнат към трета категория труд българският осигурителен стаж е 25 г. 04 м. и 01 д. Пенсията е определена като е взет предвид испански стаж ,

придобит до началата дата на отпускане на българска пенсия – 05.06.2017 г., с продължителност 15 г. 00 м. 29 д.

С писмо изх. № 1012-40-215#1/27.11.2018 г. на жалбоподателя е изпратено издаденото разпореждане, като са дадени разяснения относно зачетения осигурителен стаж от втора категория.

С вх. № 1030-40-56/07.01.2019 г. (по електронен път) и с вх. № 1030-40-5/10.01.2019 г. (по пощата) са получени жалби с аналогично съдържание срещу издаденото разпореждане, в които се посочва, че лицето желае при изчисляването на индивидуалния му коефициент да се вземе предвид доходът за периода 01.04.1988г.-31.03.1991 г.

С решение № 9/15.02.2019г. на Управителя на НОИ жалбата е отхвърлена като неоснователна и административната преписка е върната на длъжностното лице по чл. 98, ал. 1, т. 2 от КСО за произнасяне в частта, касаеща искането на жалбоподателя за изчисляване на индивидуалния му коефициент от осигурителния доход за периода 01.04.1988г.-31.03.1991г. Решението е изпратено на посочения адрес за кореспонденция: [населено място], [улица] се е върнало като неполучено.

С писмо изх. № 1029-50-4392/19.02.2019 г. от Ц. – П. е изискано издаване на образец УП-2 за периода 01.04.1988г.-31.03.1991г.

С вх. № 1029-50-28822#11/25.02.2019 г. е постъпило удостоверение образец УП-2 с изх. № 08-10/21.02.2019 г.

Въз основа на тези данни, е издадено Разпореждане № [ЕГН]/15.04.2019 г., с което личната пенсия на жалбоподателя е изменена на основание чл. 99, ал. 3 от КСО, считано от датата на отпускането ѝ, както и Разпореждане № [ЕГН]/17.05.2019 г., с което на основание чл. 50, § 4 от регламент 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета за координация на системите за социална сигурност, е изменена личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на лицето, считано от 03.09.2017 г. – датата на отпускане на испанската пенсия.

Издадените разпореждания са оспорени по административен ред, като са потвърдени с Решение № 35 от 05.07.2019 г., на управителя на ТП на НОИ С.-град.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 117, ал. 4 от КСО. То е изготвено в законоустановената писмена форма и съдържа изискуемите съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му.

В административното производство не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила при издаването му.

Съгласно чл. 40 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж, осигурителният стаж се установява с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО, с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец. Данните по чл. 5, ал. 1, т. 4 от КСО се събират от НАП за периоди на трудова дейност след 01.01.1997 г. За периодите преди тази дата данните за осигурителен стаж се установяват с трудови/осигурителни книжки и документи и документ по установен образец.

По делото са представени именно такива документи, относно определения стаж от втора категория труд - УП-3 и УП-13, издадени въз основа на изплащателни ведомости и други разходооправдателни документи. Според удостоверение УП-3, изх. № 41/28.12.2017 г., издадено от ЦСМ – П., за периодите 30.03.1988-02.10.1994 г. и 01.01.1997г.-15.10.1999 г., осигурителният стаж на жалбоподателя е 10 г. 05 м. и 25 д. от втора категория труд. Според удостоверение обр. УП-13 с изх. № 5507-10-3313/19.09.2018 г. издадено от ТП на НОИ-Л., за периодите 07.12.1976-31.12.1976 г. и 01.05.1977-31.10.1977 г. осигурителният стаж на жалбоподателя е 00 г. 04 м. и 10 д., втора категория труд. Според удостоверение № 3 с изх. № 20/01.06.2018 г. за периода 01.11.1977г. -30.09.1979 г. осигурителният стаж на жалбоподателя е 01 г. 09 м. и 24 д. за втора категория труд. Въз основа на изброените удостоверения, продължителността на осигурителния стаж на жалбоподателя от втора категория труд е 12 г. 07 м. 29 д. Съдът приема, че възраженията за неправилно определен осигурителен стаж от втора категория са неоснователни.

Съгласно чл. 6 от Регламент (ЕО) 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета за координация на системите за социална сигурност, когато правото на обезщетение/пенсия зависи от наличието на определени осигурителни периоди, компетентната институция, преценяваща това право, взема предвид осигурителния стаж, придобит по законодателствата на всички държави-членки.

Съгласно чл. 52 от Регламента, има два начина за изчисляване размера на пенсията на лицето, като и при двата начина изчислението е в зависимост от обстоятелството дали лицето придобива право на пенсия само с осигурителен стаж, придобит по законодателството, което съответната институция прилага или правото възниква единствено при сумиране на осигурителните периоди.

Според чл. 52, § 1, б. „а“ от Регламента, когато изискванията за придобиване на пенсия за изпълнени, въз основа изключително на собствени осигурителни периоди, компетентната институция изчислява размера по националното право. Съгласно чл. 52, § 1, б. „б“ от Регламента, когато правото на пенсия не се придобива само въз основа на осигурителния стаж, установен съобразно националното право, размерът на пенсията се изчислява по пропорционален принцип. При този метод първо се определя теоретичен размер на пенсията, който лицето би получавало, ако целият осигурителен стаж беше придобит по съответното /в случая българското/ законодателство и към него се отнесе съотношението между българския и общия осигурителен стаж.

От административния орган правилно е установено, че жалбоподателят отговаря на изискванията на чл. 68, ал. 1 и ал. 2 от КСО за придобит осигурителен стаж при сумиране на българския и испанския осигурителен стаж, поради което пенсията му следва да бъде изчислена по пропорционалния принцип, съобразно чл. 52, § 1, б. „б“ от Регламента.

Възражението, че незаконосъобразно на жалбоподателя е определен размер на пенсията под минималния, съдът приема за необосновано. Съгласно чл. 48, ал. 2 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж, при пенсии по международен договор, по който Република България е страна, или по европейските регламенти за координация на системите за социална сигурност, когато при преценка на правото размерът на пенсията, дължим от Република България, е по-малък от минималния размер за съответния вид пенсия, той се приравнява към него, когато условията за придобиване право на пенсия по КСО са изпълнени само с осигурителния стаж,

придобит в Република България. В случая, жалбоподателят придобива право на пенсия, съгласно чл. 68, ал. 1 и ал. 2 от КСО при сумиране на осигурителния стаж, придобит в България и Испания, поради което дължимият му за българския осигурителен стаж размер пенсия не следва да бъде приравняван към минималния размер на пенсиите за осигурителен стаж и възраст.

Съгласно чл. 47, ал. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж, при определяне размера на пенсията по условията на международен договор, по който Република България е страна, или на европейските регламенти за координация на системите за социална сигурност по чл. 70 КСО индивидуалният коефициент се изчислява само от дохода, върху който са внесени осигурителни вноски за осигурителния стаж, придобит в Република България, при спазване разпоредбите на наредбата. При изчисляването на размера на пенсията на жалбоподателя е взет предвид само осигурителния доход, реализиран по българското законодателство, което съответства на изискванията на цитираната разпоредба от Наредбата.

С оглед изложеното оспореното решение, както и потвърдените с него разпореждания, са законосъобразни, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на В. Л. А. срещу Решение № 35 от 05.07.2019 г., на управителя на НОИ С.-град, с което са потвърдени Разпореждане № [ЕГН]/15.04.2019 г. и Разпореждане № [ЕГН]/17.05.2019 г., издадени от длъжностно лице в дирекция „Европейски регламенти и международни договори“ при ТП на НОИ С.-град.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: